

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ กุฎีหลวงตา สอนแสงธรรม

วันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [คำ]

“พระแท้ต้องมีสติ หิริโอตตปปะ”

เรื่องเทศน์นี้ก็เหมือนกันทั่วประเทศไทย ไม่ทราบว่่าก็พันก็หมื่นกัณฑ์ เทศน์อยู่ตลอด ก็ไม่ทราบว่่าเอามาจากไหน หลวงตา ป.๓ มันทำไมพิลึกนักล่ะ บทเวลาเทศน์เรียนจบแค่ ป.๓ ประถม ๓ ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ก็ความจริงเป็นอย่างนั้น เรاجบ ป.๓ คือแต่ก่อนมันไม่มี ป.๔ จบแค่นั้นก็หมดเลยแหละ ครูหมดความสามารถแหละ ฟาดเสียจนครูหมดความสามารถ ปล่อยนักเรียนไปเลย อายุไม่ครบ คือยังไม่ครบกำหนดที่จะควรออกจากโรงเรียน ถ้าสอบประถม ๓ ได้แล้ว ครบไม่ครบไม่สำคัญ ให้ออกได้เลย เรารอกเลย อายุยังไม่ครบแหละ จบ ป.๓

หลวงตา ป.๓ เทศน์ทั่วประเทศไทย มีหน้าข้าสหรือรัฐฟังอยู่ใต้พื้นดินทุกเช้า อยู่อุดรก็เหมือนกันทุกเช้า แล้วมานี้อีกทางนั้นก็ติดต่อมาอีกทางสหรือรัฐ อย่างเทศน์เมื่อเข้านี้ก็ถึงสหรือรัฐ หลวงตา ป.๓ พิลิกนะ เชื่อไหมล่ะ ก็ไม่เชื่อคนอย่างนี้จะไปเชื่อใคร ก็เราไม่เคยโกหกใคร เรاجบ ป.๓ เราก็บอกจบ ป.๓ ใครไม่เชื่อก็ไม่เชื่อไปซิ แสดงว่่าหุดันหมดพวกนี้ พวกหุบิดหุดัน ไม่เชื่อ เราเรียนจบอย่างนั้นจริง ๆ จบแค่ ป.๓ พอเรารอกออกจากโรงเรียนแล้ว จากนั้นเขาเริ่มตั้ง ป.๔ ขึ้น มี ป.๔ เรื่อยมาจนกระทั่งถึง ป.โทนก็ไม่วู้หัวมันแหละ ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปานนี้ไม่ทราบถึง ป.โทน

ที่วัดแพรมีพระมากไหม (ไม่มากครับ แยกกันไปอยู่ที่ต่าง ๆ ครับ) แถวนั้นมันเป็นทีว่่าเวกสะตวกไปหมดนั้นแหละ ภาคเหนือไปที่โทนก็มีความสะตวกสำหรับเทียววิเวก ตามป่าตามเขามืออยู่ทั่วไปสำหรับภาคเหนือ ทางภาคอีสานก็มีอยู่ทั่วไปเหมือนกัน ตามป่าตามเขามือ ดีไม่ตีอุดรหายากด้วยซ้ำ ก็มีไปทางแถวภูพาน ซ้ำมไปหนองบัวลำภู อย่างที่วัดผาแดง วัดภูสังโฆ และต่อไปนั้นมือป่ามีเขาทั่ว ๆ ไป วัดก็มีอยู่ทั่วไป แถวจังหวัดอุดรทางด้านตะวันตกเป็นหนองบัวลำภูเหล่านี้ ด้านตะวันออกหรือด้านโทนก็มีมืออยู่ทั่วไป จากนั้นอุดรรู้สึกจะไม่ค่อยมีแถวนี้ ไปทางบ้านฝือไปทางนั้น ทางอำเภอบ้านฝือไปศรีเชียงใหม่ เข้าไปในป่าโนเขานุน

นี่หมายถึง ทุกวันนี้ต้องได้หาเอา แต่ก่อนไม่ต้องหา เป็นป่าเป็นดงทั้งหมดเลย ไปที่โทนพวกป่า พวกเนื้อ พวกเสือ พวกสัตว์ต่าง ๆ เต็มอยู่ทั่วไปไม่อด สัตว์เนื้อไม่อด พวกแก้ง พวกหมูป่า พวกกวาง พวกนกนี้ไม่ต้องพูดแหละ เต็มไปหมด พวกอีเห็น พวก

เม่น สัตว์ประเภทต่าง ๆ มีอยู่เต็มป่าไปหมดแหละ ไปอยู่ที่ไหนก็อยู่กับเขา เพราะไม่มีการค้าขายแต่ก่อน เนื่องจากถนนหนทางไม่มี ใครหาอยู่หากินรอบบ้านรอบเรือน เจ้าของก็พอแล้ว เพราะไม่มีการซื้อขาย ได้มาพอกปากพอท้องในครอบครัวหนึ่ง ๆ พอแล้ว ๆ นั้น แต่ครั้งต่อมาก็มีรถมีรา คือแต่ก่อนไม่มีนะ รถไม่มี มีรถมีราก็ต้องมีถนนหนทาง

เมื่อมีรถมีรา มีถนนหนทาง แล้วการซื้อขายมันก็ขยายกันไปตามกันนั้นแหละ ได้มานั้นก็น้อย ขายมากกว่ากิน ได้มาเพียงเล็กน้อยขายหมด ๆ ที่นี้อะไรก็ไม่พอกินแล้วหาขาย สุดท้ายป่าไม้เป็นดง ๆ หนาแน่น ถากถางปลูกเผือกปลูกมันก่อน จากนั้นก็กลายเป็นพวกอ้อย พวกมันสำปะหลัง เต็มไปหมดทุกแห่งทุกหนเหมือนกันหมดเลย นี่ละการขาย มันขยายตัวออกไป ที่นี้หามาก็มีแต่เพื่อซื้อเพื่อขายอะไร ๆ ถนนหนทางผ่านไปเหมือนตาข่ายเลย ป่าดงทั้งหลายก็หมด ไม่มีเหลือ

เราเคยพูดให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาฟังตอนที่เราเที่ยวนี้เหมาะสมมาก เรียกว่าไม่มีเรื่องถนนหนทางไปมาหาสู่ นอกจากมีเป็นทางเป็นด่าน ๆ ในป่าในเขามิแต่อย่างนั้น ยิ่งเข้าไปลึกเท่าไร ทางลัดทางเกวียนไม่มี จะมีแต่แถวหมู่บ้านเขาอยู่นอก ๆ ทางลัดทางเกวียนก็เศร้า ๆ หมอง ๆ ไม่ค่อยไปมาละ ส่วนมากก็มีทางคนเดินเท้าไปมาอยู่ตลอดไปบางแห่งทั้งวันไม่เจอบ้าน ฟังซิ หนาไหมป่าดง มีแต่ดงแต่ป่า สัตว์พวกเนื้อไม่ค่อยกลัวคน เพราะไม่ค่อยทำลายกัน เนื่องจากไม่มีการซื้อขาย หากินพอกปากพอท้องก็พอแล้ว สัตว์ทั้งหลายก็เต็ม ไม่มีใครรังแกทำลายนะ ทุกวันนี้หมดแล้วไม่มีอะไรเหลือ

ไปทางอุดรนี้มีทางทิศตะวันตก ที่ภวานามี อย่างเป็นทางการทิศใต้ ไปทางอำเภอหนองแสงเข้าในภูเขาก็กมี มีอยู่ทั่วไป หนองบัวลำภูนี้มี ทางด้านตะวันออกก็มี ด้านอื่นก็มี จังหวัดเลยถึงมีมาก สกลนครก็มีอยู่ทั่วไป นครพนมก็มาทางอำเภอบ้านแพง ก็มีอยู่ทั่วไป พระท่านทำงานของท่าน มีเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนานะ งานของพระ ในครั้งพุทธกาลมีแต่อย่างนั้นเป็นส่วนมากที่สุดเลย ส่วนปริยัติก็มีเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปอย่างนั้นในตำรา ที่เป็นเนื้อเป็นหนังจริง ๆ ก็มีภาคปฏิบัติกำจัดกิเลส เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา นี่เป็นงานของพระโดยแท้ในครั้งพุทธกาล

ต่อมาก็อย่างนี้แหละ ดูเอาซิ งานกิเลสตัณหามันเหยียบย่ำทำลายเข้าไป เหยียบหัวพระนั่นแหละ ไม่เหยียบไหนละ เหยียบหัวพระ พระเลยโงหัวไม่ขึ้น มองหาทางจงกรมไม่เห็นเลย สุดท้ายไม่มีทางจงกรม พระทั่วประเทศไทย ซึ่งเคยเรียนมาด้วยกันรู้เหมือนกัน แต่ไม่เคยสนใจปฏิบัติ มีแต่คัมภีร์เต็มวัดเต็มวา ไปที่ไหนมีแต่คัมภีร์เต็มคัมภีร์พุทธศาสนา แต่ไม่เคยไปสนใจ ถึงเรียนก็เรียนเพื่อเอาชื่อเอานาม เอาแต่ลม ๆ

แล้ว ๆ ว่าสอบได้เท่านั้น สอบได้เท่านั้น ได้ชั้นนั้นชั้นนี้ ได้เท่านั้น ตัวเจ้าของไม่เคยสนใจ
แก้ไขตัดแปลงตัวเองเลย ด้วยการประพฤติปฏิบัติศีลธรรม

เพราะฉะนั้นศาสนาจึงจะไม่มีเหลือแล้วเวลานี้ จะว่ายังเหลืออยู่หรือ ถ้าว่า
พระ ไม่ว่าพระเจ้าพระเรานั้นก็แบบเดียวกัน มีแต่หัวโหล่น ไม่ได้สนใจกับบรรดากับธรรม
ยิ่งกว่าเรื่องของกิเลสที่จะพอกพูนหัวใจ ความโลภก็ไม่มีความยิ่งกว่าพระ ได้เท่าไรยิ่ง
ไม่พอ ๆ เป็นยังงี้จึงเป็นอย่างนั้นละพระ ฟังซินะ พระพุทธเจ้าสอนให้ละความโลภ ตัว
เองสั่งสมความโลภ โลภอยากได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ชื่อเสียงเรื่องนามอะไรอยากได้ทั้งนั้น
ยศถาบรรดาศักดิ์ ความมั่งมีศรีสุข เลยอยู่กับพระหมดนะเวลานี้ ทั้ง ๆ ที่พระเป็นนัก
เสียสละ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องกิเลสตัณหาล้วน ๆ เข้ากับเพศของพระไม่ได้ ตามหลักพุทธ
ศาสนาอย่างแท้จริงแล้วเป็นอย่างนั้น มีแต่ชำระอยู่ตลอดเวลา อาศัยไปวันหนึ่ง ๆ
บิณฑบาตกับชาวบ้านเขา เขาใส่อะไรมา มีเท่าไรก็ฉันเท่านั้น ท่านไม่ได้กังวลนวย ผู้
มุ่งอรรถมุงธรรมเป็นอย่างนั้น ท่านไม่ได้สนใจกับความรำความรวยอะไร สวยงามอะไร
ไม่เอาทั้งนั้น เอาแต่ธรรม ๆ เรื่อย นี้ละตำราท่านแสดงไว้อย่างนั้น

เห็นชัดเจนทุกคนผู้เรียนตำรา ไม่เห็นได้หรือ ไม่ใช่คนตาบอด แต่หัวใจมัน
บอด เรียนเท่าไรมันก็ไม่สนใจกับบรรดากับธรรม ยิ่งกว่าเรียนเพื่อกิเลส เรียนธรรมก็เพื่อ
เป็นเหยียงเหยียบขึ้นของกิเลส แล้วก็มาเหยียบธรรม เหยียบตัวเอง เหยียบบ้านเหยียบ
เมืองไปหมด ด้วยความไม่สนใจในธรรม นำกิเลสเข้ามาเหยียบย่ำทำลายโดยถ่ายเดียว
แล้วศาสนาเจริญได้ยังไง ลองหาดูซิ ศาสนาเจริญที่ไหนเวลานี้ อย่าเอาเทศมาใส่ละ เอา
หมาขี้เรื้อนมา เอาจิ๋วครอบหัวมัน มันก็เป็นหมาเหลืองขึ้นมา พระหมาก็ได้ หัวโหล่น
โกนเข้าไปจนถึงกะโหลกศีรษะก็ได้ มันอัครจรยอะไร ถ้าไม่ปฏิบัติกำจัดความชั่วช้า
ลามกในตัว ตามหลักศีลหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว มันทำเท่าไรก็อย่าง
ว่า ไม่เกิดประโยชน์อะไร แล้วมันเจริญที่ไหนศาสนา พิจารณาซิ ฟัน้องทั้งหลาย
พิจารณาทุกคน

เราเป็นลูกชาวพุทธ ผิดพลาดด้วยกันทุกคน ให้นำธรรมะมาแก้ไขตัดแปลงตัว
ของพวกเราเอง จะไปตำหนิคนนั้นคนนี้ไม่ได้ มันเต็มอยู่ในหัวใจเราทุกคน ทั้งฆราวาส
ทั้งพระ ฆราวาสก็เป็นไปอีกอย่างหนึ่ง เขาไม่มีขอบเขตก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่พระเราที่
มีขอบเขต แต่วิ่งเตลิดเปิดเปิงเหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกไปโดยไม่
คำนึงถึงอรรถถึงธรรมที่ท่านสอนอย่างไรบ้างเลย มันเลวไหมละ พิจารณาซิ ยิ่งสั่งสม
กิเลสหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ ไม่มีใครเกินพระนะทุกวันนี้ ว่าพระบวชมาชำระสะสางกิเลส
มันสะสางตรงไหนนะ ตาเห็นอยู่ด้วยกัน หูฟังอยู่ด้วยกัน ตำรับตำราเรียนมาด้วยกัน มัน
ขัดกับตำรับตำรา เหยียบย่ำตำรับตำราที่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามากน้อยเพียงไร

มันก็เห็นกันอยู่จากความเคลื่อนไหว การประพุดตัวของพระของณเรธาณี จะไปดูที่ ไหน

ผู้รักษาศีลธรรมไม่ใช่พระณเรธาณีจะเป็นใคร ขึ้นชื่อว่านักบวช ก็เป็นเจ้าของผู้ รักษาศีลธรรมโดยตรง ๆ ประกาศเปิดเผยออกมาด้วยเพศ คือความเป็นพระ นั้น เวลา เป็นพระแล้วเป็นยังงั้ กิริยามารยาทของพระที่แสดงออก ใจที่สำรวมระวังต้องสว้ยต้อง งาม ต้องไม่กระทบกระเทือนผู้อื่นให้เกิดความเดือดร้อน ภาษาของธรรม ความรู้ที่เรียน มาจากธรรม เราปฏิบัติเพื่ออรรดเพื่อธรรมแล้ว จะไม่แสดงแวงใจผู้หนึ่งผู้ใด แม้จะพูด เป็นเสียงฟ้าดินถล่มลงมาก็ตาม ก็เหมือนฝนที่ตกลงมาจากฟ้า ฟ้ามันร้องเปรี้ยว ๆ ๆ แต่ฝนตกลงมามันเย็น นั้นเห็นไหมละ

อันนี้เปรี้ยว ๆ เสียงอรรดเสียงธรรม เวลาถูกหัวใจของสัตว์โลกเย็นไปหมด ด้วยกัน นี้เสียงธรรมเป็นอย่างงั้น ไม่ได้เหมือนกับเสียงกิเลส เสียงกิเลสนี้มันเอาอย่าง ขาดสะบั้นหันแหลกไปหมดนะ นี้ละพวกนักบวชเรา ดีพระลูกพระหลานมาเยี่ยมเลยพูด ให้ฟัง พอให้เป็นคติเครื่องเตือนใจ ศาสนาจะไม่เหลือแล้วนะทุกวันนี้ พูดอย่างภาษา ของพระ ภาษาของธรรม มันมีแต่หัวไลน์ ๆ ไปที่ไหนเต็มวัดเต็มวา ในวัดนั้นมีอะไร บ้าง เอา ตรวจเข้าไปดูให้ดี ในวัดนั้นมีแต่ความหรุหราฟุฟ้าเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด เลย

ความหรุหราฟุฟ้าแบบนี้ พระพุทเจ้าสอนไว้หเรอ ทรงสงเสริมหเรอ ตกแต่ง ทุกสิ่งทุกอย่าง ผลที่สุดดอกไม้ ต้นไม้มาประดับประดากฎิ ประดับประดากฎิวิหารให้ สว้ยให้งามแบบกิเลส มันเป็นเรื่องของพระเมื่อไร ไม่ใช่เรื่องของพระ เรื่องของพระ ประดับประดาดตกแต่งใจของเรา มันบกพร่องที่ตรงไหนแก้ไขมันที่ตรงนั้น วาจาพูดออก ไปถูกศีลถูกธรรมหรือไม่ ถ้าไม่ถูกอย่าพูดออกมา พูดออกมาทำไม การกระทำเหมือน กัน กิริยาทำทางที่แสดงออกไป ชัดต่อธรรมตรงไหน อย่าทำ

นี่เรื่องของพระต้องเป็นผู้มีหิริโอตตตั้ปะ สะดุงกลัวต่อบาปต่อกรรม และมี ความสำรวมระวังตัวตลอดเวลา นี้ชื่อว่าผู้มาชำระสะสางกิเลสซึ่งเป็ความชั่วช้าลามก ออกจากกาย วาจา ใจของตนทุกอริยาบถ มีสติตั้งระมัดระวังตลอดเวลา นี้พระเป็น อย่างงั้นนะ นี้พระตามแบบตามฉบับ พระของพระพุทเจ้าเป็นอย่างงั้น เรามาเทียบกับ พระเราทุกวันนี้ ดูให้ดี ดูเรานี้ ที่กำลังเทศน์ให้พระทั้งหลายฟังอยู่ นี้ กับพระทั้งหลายนั้น มันก็แบบเดียวกัน มันเลวเหมือนกันไปหมด จะให้ว่างั้

ตื่นเช้าก็หาบิณฑบาตมากิน กินแล้วก็เรียนตั้งแต่วิชาทางโลกทางสงสาร สั่งสม กิเลส ออยากได้ชื่อได้นาม ออยากได้ชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ขึ้นไป มันไม่ได้สนใจกับ อรรดกับธรรมอะไรเลย ที่เป็นชั้นที่จะพาให้กิเลสพังจากใจ สงเสริมจิตใจให้มีความ

สว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมาด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา ศรัทธา วิมุตติหลุดพ้นไปด้วยอำนาจแห่งความ پاکเพียร มันไม่มีนะเดี๋ยวนี้ มันมีแต่เพียรไปหากิเลส ให้กิเลสลากรหัวมันไป หัวโล้น ๆ มันก็ลากร กิเลสมันไม่ได้กลัวใคร บวชเข้ามาสักเท่าไรก็บวชเอะนะ หัวโล้นก็โล้น ผ้าเหลืองก็ผ้าเหลืองเอะ กิเลสไม่เคยกลัวใคร กลัวแต่กรรมเท่านั้น ถ้าใครมีกรรมในใจแล้วกิเลสกลัว ไม่ว่าจะฆราวาส ไม่ว่าจะพระ กิเลสกลัว ถ้าไม่มีกรรมไม่กลัว

ให้ยึดเอาหลักนี้เป็นเกณฑ์นะ กิเลสตั้งที่เคยพูดแล้ว มันเป็นภัยต่อสัตว์โลกมานานสักเท่าไร แล้วกิเลสเหล่านั้นอยู่ที่ไหนเวลานี้ มันก็ติดแนบอยู่ในหัวใจของเราทุกคน เทศน์ก็ต้องเทศน์ตำหนิตรงนี้ด้วยกัน จะไปว่าใครดีใครไม่ดีไม่ได้ มันมีอยู่กับทุกคน ให้ต่างคนต่างแก้ ดัดแปลงเจ้าของให้เป็นคนดีขึ้นมา อย่าเป็นบ้าตั้งแต่ตกแต่งภายนอก เรื่องของกิเลสหลอกให้ตกแต่ง อะไรก็ไม่ดี อะไรไม่งาม อันนั้นไม่ดี อันนี้ไม่ดี ตกแต่งจนวันตายก็ไม่เห็นความสุขความเจริญอะไรในจิตใจเลย ไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย

ถ้าตกแต่งภายในจิตใจนี้ ทุกตะเข้ญใจก็เอะ เรื่องหัวใจสว่างงาม หัวใจนี้แหละตัวที่จะพาไปมรรค ไปผล ไปสวรรค์ นิพพาน ไม่ได้ไปด้วยการตกแต่งนั้นตกแต่งนี้ อันนี้เป็นวัตถุภายนอก เป็นเรื่องของกิเลส มันชอบสวยชอบงาม ใครไปตำหนิไม่ได้นะ กิเลส ชอบยกชอบยกก็ตัวกิเลส ชอบสวยชอบงามตัวกิเลส ตัวปลิ้นปล้อนหลอกลวงหวานฉ่ำหลอกลูกลอกตาสัตว์โลกให้ลุ่มจมไปก็คือกิเลส ธรรมท่านไม่หลอก พูดอย่างตรงไปตรงมา ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่เรียกภาษาของธรรม ตายใจได้ทั้งนั้น แล้วก็ไม่เคยเห็นธรรมว่าหลอกลวงต้มตุ๋นสัตว์โลกรายใดให้ได้รับความฉิบหายลงไป ไม่เคยมี แต่เรื่องกิเลสนี้เต็มไปหมด มีอยู่กับหัวใจของสัตว์จึงต้มกันได้ทุกแง่ทุกมุม

เราเคยเห็นไหมเขาต้มไก่ เขาเอาความพูดอย่างตรงไปตรงมา มาต้มเมื่อไร เอาอย่างหวานฉ่ำทีเดียว ตกแต่งทุกอย่าง คำพูดคำจาไพเราะเพราะพริ้งให้หอมหวานชวนฟัง จนเพลินแล้วเคลิ้มหลับไป แล้วดับไม่มี เอาไปกินแล้ว หมด นี่แหละนักต้มนักตุ๋นเขาต้องเรียนวิชาไพเราะเพราะพริ้งมาทุกแง่ทุกมุมที่จะต้มสัตว์โลก คือวิชาของกิเลสเป็นอย่างนี้ แล้วทำไมเวลาพูดตรงไปตรงมามันจึงไม่อยากฟัง ก็กิเลสมันอยากฟังธรรมเมื่อไร เพราะกิเลสเป็นตัวปลิ้นปล้อนหลอกลวง ธรรมเป็นของจริง พูดอย่างตรงไปตรงมา มันก็เข้ากันไม่ได้ซี

นี่แหละที่ว่ากิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกัน ภาษาธรรมออก ถูกกิเลสโจมตีแหลกไปหมดเลย เพราะกิเลสมันเต็มโลกสงสารจะว่าไง ใครก็เป็นภาษาของกิเลส จอมปลิ้นปล้อนหลอกลวง หลอกทั้งเขาหลอกทั้งเราเอง มันเต็มอยู่ด้วยกันทุกคน หัวใจเขาก็มีเครื่องหลอก หัวใจเรามีเครื่องหลอก ไม่มีใครหลอกก็หลอกตัวเราเอง ฟังซิ มีไหมกิเลสหลอกตัวเรา มันหลอกแบบไหนบ้าง เราดูบ้างซิ อย่าดูตั้งแต่คนนั้นหลอกคนนั้น คนนี้

หลอกคนนี้ เราหลอกเราเองเราไม่ดูบังเหอ ถ้าเรารู้ว่าเราหลอกเราเอง เราจะแก้ไขกล
 มายาที่กิเลสหลอกเรา เช่น จะไหว้พระภวนา โอย เหนื่อยแล้ว นั่นหลอกแล้วเห็นไหม
 ละ

นั่งคุยเป็นบ้ายูไม่ได้สนใจกับเวลา จนจะกันแตกก็ให้มันแตกไป แต่น้ำ
 ลายปากมันยังไม่หมด โม้ใส่กัน คุยกัน ไม่ได้พูดถึงเวลา เวลา ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อย
 ล้า แต่พอจากกันเท่านั้น จะไหว้พระจะนอน โอย เหนื่อยมากแล้ววันนี้ นี่มันหลอก เห็น
 ไหมละ เราไม่รู้หรือว่ากิเลสหลอกเรา เรานึกว่ามันอยู่ที่ไหน นึกว่าในตู้ในหีบ ตู้หีบนั้น
 ทั้งกิเลสทั้งธรรม ท่านไม่มีอะไรกับใคร มันเป็นอยู่กับคน กิเลสอยู่กับคน ตัวหลอกหลวง
 อยู่กับคน ให้พากันพยายามนะ

เราพูดจริง ๆ เราพูดอย่างเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ เราไม่มีสะทก
 สะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ คำว่ากลัวเราก็มไม่มี คำว่ากล้าเราก็มไม่มี เรื่องเป็น
 เรื่องตาย เราไม่มีกลัว ไม่มีกลัว ไม่มีได้ไม่มีเสีย ไม่มีคำว่าแพ้วชนะ ไม่มีคำว่าได้
 เปรียบเสียเปรียบ มีแต่ธรรมล้วน ๆ ที่พูดกับโลก สอนโลกไปนี้ จะเด็ดเดี่ยวหรือเฉียบ
 ขาดขนาดไหน เป็นภาษาธรรมที่พาให้เด็ดเดี่ยว พาให้เฉียบขาดตามทางเดินของธรรม
 เท่านั้น ที่จะไปเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดให้ผู้หนึ่งผู้ใดฉิบหายเพราะภาษาธรรมนี้ ไม่เคยมีใน
 พระพุทธเจ้าทั้งหลายด้วย ไม่เคยมีในสาวกทั้งหลายด้วย จึงไม่มีในหัวใจของเราและ
 ภาษาของเราที่พูดออกเวลานี้

ผิดบอกว่าผิดทันทีเลย นี่ภาษาธรรม ตายใจกันได้ ไม่หลอกหลวงตมตุนกัน นั่น
 แลหะภาษาธรรม จึงได้ยกออกไปพูดละชิ ภาษาธรรม ๆ ท่านทั้งหลายเคยอ่านแล้ว
 ภาษาอย่างนี้ไม่ค่อยมีใครได้ยินได้ฟังละ มีตั้งแต่ภาษาของกิเลสหลอกหลวงตมตุนกันทั่ว
 โลกดินแดน จนไม่มีตบมีปอดก็หมอบไปกับมันอย่างงั้น ไม่เห็นโทษของมันนะ ว่ามัน
 ตมตมตุนโลกเป็นยังงัย แต่ภาษาธรรม พอได้ยินเสียงบั้งเบ็งเท่านั้น เหมือนฟ้าเริ่มร้อง
 ขึ้นบนฟ้าเท่านั้น เป็นยังงัย ฟ้าร้องบนฟ้านั้นนะ พวกชาวไร่ชาวนา ชาวสวนเขายังดีใจนะ
 โอ้ นี่แล้งมาหลายวันแล้วนะ ฟ้าร้องแล้ว วันนี้ฝนจะตก คือฟ้าร้อง ร้องจริง แต่ฝนตก
 มาชุ่มเย็น ทำให้สิ่งเพาะปลูกต่าง ๆ ชุ่มเย็นไปหมด

ที่นี้ฟ้าร้องทางอรรถทางธรรม เสียงลั่นออกมาเป็นอรรถเป็นธรรมล้วน ๆ ผู้
 ปฏิบัติธรรมกระหึ่มยิ้มย่องต่อเสียงประเภทนี้ที่จะชำระล้างกิเลสได้เป็นอย่างดี แต่หู
 กิเลส คลังกิเลสแล้วจะไม่อยากฟัง หาวาดุด่าว่ากล่าว กระชอกกระชาก พูดกระแทกแตก
 ดัน พูดหยาบโหลน ไปอย่างงั้นกิเลส นี่มันหาไปอย่างงั้น หาเรื่องของธรรม แต่ตัวมันไม่
 หยาบโหลน เป็นยังงัย พิจารณาชิ จนโลกนี้จะไม่มิตบ มันตมกัน ตัวไม่หยาบโหลนตมเอา
 เลยพวกนี้นะ พากันตั้งอกตั้งใจนะ พระลูกพระหลาน มาปฏิบัติอรรถธรรมด้วยดี จะไม่

มีแล้วนะศาสนา จะมีแต่หัวโล้น ๆ ผ่าเหลือง ๆ เต็มวัดเต็มวา เต็มบ้านเต็มเมือง แล้วก็เต็มไปด้วยถ่านขี้ในวัดในวา มันสร้างแต่ความชั่วช้าลามก ความสกปรกโสมม ไม่เรียกถ่านขี้จะเรียกสวรรค์ นิพพานได้ยังไง

ความสกปรกมันอยู่กับคน คนอยู่วัดไหน มันก็เป็นส้วมเป็นถ่านในวัดนั้น ไม่เลือก มันอยู่กับคน พระก็กลายเป็นพระส้วมพระถ่านไป เพราะพระสกปรกด้วยความประพฤติ หน้าที่การงานไม่ได้เป็นไปเพื่ออรรถเพื่อธรรม เป็นไปเพื่อส้วมเพื่อถ่านคือความทุกข์ความทรมาน เป็นบาปเป็นกรรมไปทั้งนั้น นี่เป็นอย่างงั้น เราว่าศาสนาเจริญหรือเวลานี้ มันเจริญที่ไหน นี่ละภาษาของธรรม ฟังเอา ฟัน้องทั้งหลายไม่เคยฟัง มันเจริญที่ไหน ดูพระก็รู้ ดูพระเขาไม่รู้ ดูตัวเองก็รู้ เราก็คือพระอย่างเดียวกัน

เป็นยังไง ใจของเราได้สำรวจระว่างไหม ทั้งวันมีสติติดแนบกับใจบ้างสักนิดหนึ่ง วินาทีหนึ่งได้ไหม สองวินาที สามวินาทีได้ไหม หรือหนึ่งนาที่หนึ่งได้ไหม ต้องมาถามเจ้าของ ถ้าเจ้าของยังเผลอ ๆ อยู่ เหลวไหล นั้น พระเหล่านี้พระเหลวไหล พระโกโรโกโส พระไม่มีสติ เมื่อไม่มีสติแล้ว ปัญญาจะคิดอ่านไตร่ตรองได้ยังไง ก็เป็นเรื่องสัญญาฆ่าสังหารเจ้าของทั้งนั้น ฉะนั้นพระแท้จึงต้องเป็นผู้มีสติ หิริโอตตัมปะ สะรวมระวัง เห็นศีลมีคุณค่าเหนือชีวิต เอา ตายก็ตาย จะศีลขาดไม่ได้

เอา ทำสมาธิฟาดมันลงไป จิตใจนี้ถูกกิเลสลากเข็นลงไปทะเลลูกไหนก็ไม่รู้ มีแต่ความทุกข์ความทรมาน ลากกิเลสขึ้นมาข่มด้วยอรรถด้วยธรรม ด้วยสติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ข่มมันลงไปจนกระทั่งมีความสงบได้ นั่นแหละลากหัวกิเลสเสียทีหนึ่ง นี่ผู้ปฏิบัติธรรม นี่ศาสนาเจริญตรงนี้นะ เราอย่าเข้าใจว่าเรียนมาก ๆ ศาสนาเจริญ ถ้าไม่ปฏิบัติ เรียนมาเท่าไร ๆ ก็นกขุนทองนั่นแหละ เป็นหนอนแทะกระดาศไปหมด ใครเรียนก็จำได้ ไม่หนอนแทะกระดาศยังงี้ ให้เด็กเรียนเด็กก็จำได้ ให้ผู้ใหญ่เรียนก็จำได้ ทั้งผู้หญิงผู้ชายเรียนได้จำได้ แต่เมื่อไม่มีการประพฤติปฏิบัติ และความรู้สึกไปตามอรรถตามธรรม ที่ท่านแสดงว่าบาป บุญ คุณ โทษ ไม่มีความรู้สึกไปตามนั้น สักแต่เรียนจำเฉย ๆ มันก็เป็นหนอนแทะกระดาศนั่นแหละ เกิดประโยชน์อะไร

ถ้าสนใจปฏิบัติ กับการศึกษาเล่าเรียนมานั้นถูกต้อง พระพุทธเจ้าก็สอน เช่นว่า ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปริยัติได้แก่ การศึกษาเล่าเรียน ปฏิบัติ เมื่อศึกษาเล่าเรียนแล้วให้ทำปริยัติซึ่งเป็นแบบแปลนแผนผังอันดีงามถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ปฏิบัติตนไปตามนั้น ปฏิเวธ คือผลแห่งการปฏิบัติจะปรากฏขึ้นมา ศีลเราก็ปฏิบัติรักษาอยู่ เราก็อบอุ่นสมาธิก็มีความสงบร่มเย็น ปัญญาที่หนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ กิเลสขาดสะบั้นไปโดยลำดับ ลำตา นี่เพราะภาคปฏิบัติ เรียกว่าปฏิบัติ คือรู้แจ้งขึ้นไปเรื่อย ๆ เป็นผลของงานจากการปฏิบัติ ซึ่งสืบเนื่องมาจากแบบแปลนคือปริยัติ

ถ้ามีอย่างนี้แล้ว เป็นผลเป็นประโยชน์ ถ้ามีแต่เรียนเฉย ๆ ไม่สนใจประพฤติปฏิบัติ เหมือนนกขุนทอง เหมือนหนอนแพะกระดาศ เราไม่ว่าให้ใคร ว่าตามความจริงที่เป็นอย่างนี้ ใครก็เรียนได้เหมือนกัน เห็นมันวิเศษวิโสที่ไหน ก็หัวใจมันสกปรกรกรู้งรังยิ่งกว่าส้วมกว่าถาน แล้วจะเอาความดีมาจากไหน เรียนธรรมก็ธรรมละซี มีแต่ชื่อเฉย ๆ ตัวเองไม่ปฏิบัติ จะเกิดผลเกิดประโยชน์อะไร สู้เขาไม่เรียนแต่เขาสนใจปฏิบัติธรรมไม่ได้นะ นี่ละเราอย่าเยอหยิ่งจองหองว่าเราเรียนมาก ๆ โอ้อ่าฟูฟ่า ว่าตัวความรู้สูง สูงอะไร มันสู้หมาไม่ได้

หมาเขาไม่มีความรู้สูง แต่เขายังรู้จักดีชั่ว สำหรับกับเจ้าของยิ่งรู้ดีนะ หมานี้เคารพเจ้าของมาก มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีต่อเจ้าของมาก ใจความรู้อของคนพาลนี้ โหย แม้แต่ครูแต่อาจารย์มันก็ยังพีดยั้งเหวียงจะว่าไง มันไม่รู้จักเจ้าของนะ คนพาลเป็นอย่างนั้น พระพาลมันก็แบบเดียวกันอีกนั่นแหละ พระก็มาจากคน กิเลสอยู่กับคน เป็นพระก็เป็นพระอันธพาลนั่นแหละจะเป็นอะไรไป ฟังเสียนะ ศาสนาเจริญที่ไหน สอนทุกวันอยากให้อำนาจศาสนาเจริญ ให้เห็นที่หัวใจชิ ดัดแปลงแก้ไขหัวใจนี้ก่อนอื่น อย่าไปสนใจแต่ตदनันแก่นี้ แก้นันแก่นี้ ไปที่ไหนมีแต่มเงาอยู่นอก ๆ ตัวหัวใจที่มันก่อพินก่อไฟด้วยความผิดพลาดนี้ไม่ได้มองดูมัน ไม่ได้มาดัดแปลงแก้ไขมันเลย จะหาความสุขมาจากไหน มันไม่ได้มีนะความสุข มีแต่พินแต่ไฟ เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา ศาสนามีเต็มตู้เต็มหีบคัมภีร์ไบเบิล ก็มาดับไฟไม่ได้ เพราะเจ้าของไม่นำมาดับ ปล่อยไว้อย่างนั้น แล้วก็จมไป ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรนี่นะ

เทศน์สอนให้จำให้ตึนะ ฟาดมันให้กิเลสพังลงจากใจ อยู่ไหนมันสบายหมดเลย ไม่ได้ถามหาที่นั่นที่นี้ สะดวกสบายไม่มี มีแต่กิเลสเท่านั้นหาตัดหาเลือกนั้นเลือกนี้ กิเลสทั้งนั้น ถ้าธรรมไม่เลือก ที่ไหนตุมไปสบายเลย

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com